

възмжжалъ, културно издигнатъ, та тогава спокойно да склоните старчески очи.

Радомиръ.

Радомирски околийски училищенъ инспекторъ:

Ив. Н. Караивановъ.

33

Считамъ за свой приятенъ дългъ да Ви явя, мили, незабравими учителю на българския народъ, че на 27 т. м., въ с. Проваленица, радомирска учебна околия, се освети новопостроеното солидно, гевгирено здание, което ще служи за основно училище, за прогимназия и за паметникъ на 42 герои отъ селото, славно загинали въ боеветъ прѣзъ 1912/13, 15—18 години, което училище-паметникъ кръстихме, наименовахме „Ив. Вазовъ“.

Освещаването на това паметникъ-училище стана въ присъствието на г-нъ полковникъ Соларовъ, който прѣдставяваше Н. В. Царя, на прѣдседателя на Народното събрание — г-нъ Ал. Ботевъ, на всички ученици, ученички и учители отъ радомирската гимназия, на една дружина войници и военната музика отъ 13 п. Рилски полкъ, на ученици, учители и гости отъ града и околнитъ села — въ присъствието на стотици, на хиляди души почитатели на Вашето свѣтло име и на загиналитъ герои. На това мило културно тържество се държаха рѣчи отъ г-нъ полковникъ Соларовъ, Ал. Ботевъ, околийския училищенъ инспекторъ и отъ главния учителъ. Прѣзъ този хубавъ есененъ день музиката свири кръшни народни хора. Веселието продължи до вечерята. Всѣка година на 27/X, прѣдъ паметника-училище „Ив. Вазовъ“ ще става народенъ съборъ.

Като Ви явявамъ за това наше културно тържество, ползувамъ се отъ случая, мили учителю, да Ви поздравя най-сърдечно и да Ви увѣря въ синовнитъ почитания, които питаятъ къмъ Васъ ученицитъ, ученичкитъ, възпитателитъ имъ и инспекторътъ на радомирската учебна околия.

Инспекторъ: Ив. Н. Караивановъ.

34.

Господинъ Вазовъ,

Всѣкога, когато съмъ челъ или слушалъ Вашитъ стихотворения и Вашата проза, намиралъ съмъ утѣшение и повече